

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 153

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 78

Segona reunió,
tinguda dijous 24 de novembre de 1983

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou i un minut del matí (p. 4976).

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió de procediment i, tot seguit, per anunciar que resta obert el termini de presentació de propostes de resolució relatives al debat de la Llei de Normalització Lingüística (p. 4976).

La sessió se suspèn a les nou i dos minuts del matí i es reprèn a un quart i un minut d'una.

El M. H. Sr. President fa avinent que tots els Grups parlamentaris han presentat propostes de resolució i tot seguit assenyala l'ordre del debat i votació de les susdites propostes (p. 4976).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Folch per fer la defensa de la proposta de resolució presentada pel G. p. del PSUC (p. 4976).

Intevé el Diputat I. Sr. Corral, del G. Mixt, per defensar la seva proposta de resolució (p. 4977).

Ho fa tot seguit el Diputat I. Sr. Viñals, també del G. Mixt (p. 4977).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per fer un torn en contra de les propostes de resolució presentades pels dos I. Srs. Diputats del G. Mixt (p. 4978), i tot seguit intervé per fer un torn a favor d'una proposta de resolució presentada pel seu Grup parlamentari (p. 4978).

El Diputat I. Sr. González pren la paraula per fer un torn a favor de la proposta de resolució presentada pel G. Socialista (p. 4979).

El Diputat I. Sr. Casanovas intervé per defensar la proposta de resolució presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4980).

El Diputat I. Sr. Panisello pren la paraula per fer un torn a favor de la proposta de resolució presentada pel G. p. de Centristes (p. 4981).

*Es posa a votació el **primer paràgraf del punt primer** de la **proposta de resolució** presentada pel G. p. del PSUC, el qual és aprovat per 61 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 4982).*

*Es posa a votació la **segona part del punt 1** de la **suara esmentada** proposta, la qual és rebutjada per 21 vots a favor, 93 en contra i cap abstenció (p. 4982).*

*Es posa a votació el punt segon de la dita **proposta**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4982).*

Posat a votació el **tercer punt** és també aprovat per unanimitat dels presents (p. 4982).

La **primera part del punt quart** és rebutjada per 48 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 4982); la **segona part** és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4982), i la **tercera** és rebutjada per 48 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 4982).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per demanar una votació separada respecte al **punt cinquè** (p. 4982).

Es posa a votació la **primera part del punt cinquè** de la **proposta de resolució** presentada pel G. p. del PSUC, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4983).

Es posa a votació la **segona part del punt cinquè** de la susdita proposta, la qual és rebutjada per 33 vots a favor, 53 en contra i 28 abstencions (p. 4983).

Es posen a votació les **propostes de resolució núms. 1 i 2**, presentades pel G. Mixt, les quals són aprovades, respectivament, per 100 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 4983), i per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4983).

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4983).

El Diputat I. Sr. Corral, del G. Mixt, pren la paraula (p. 4983). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4983).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula (p. 4983). Respon el M. H. Sr. President (p. 4983).

Intervé el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 4983). Respon de nou el M. H. Sr. President (p. 4983). Torna a intervenir el Diputat I. Sr. Corral (p. 4983). Respon el M. H. Sr. President (p. 4983).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt (p. 4983). Torna a respondre el M. H. Sr. President (p. 4983). Intervé un cop més el Diputat I. Sr. Corral (p. 4983). Respon el M. H. Sr. President (p. 4984). Intervé de nou el Diputat I. Sr. Sánchez (p. 4984).

La sessió se suspèn a un quart i dotze minuts de dues del migdia i es reprèn a dos quarts i tres minuts.

El M. H. Sr. President intervé per fer unes precisions sobre el projecte presentat pel G. Mixt sobre el mapa sociolingüístic (p. 4984).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per demanar votació separada de dos conceptes inclosos en la proposta de resolució presentada pel G. Mixt (p. 4984). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4984).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4984).

Es vota la **primera part** de la **proposta de resolució**, presentada pel G. Mixt, relativa a l'elaboració del mapa sociolingüístic prevista per la Llei de Normalització Lingüística, la qual és aprovada per 68 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció (p. 4984).

Es vota la **segona part** de la **proposta de resolució**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4984).

Es posa a votació el **punt 4** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions (p. 4984).

Es posa a votació el **cinquè punt** de la **proposta de resolució** amb una **esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per 60 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4984).

Es posa a votació el **punt sisè** de la **proposta de resolució**, amb una **esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4984).

Es posa a votació el **punt setè** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4984).

Es posa a votació el **punt primer** de la **proposta de resolució** presentada pel G. p. de Convergència i Unió, el qual és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 4984).

Es passa a votar el **punt tercer**, atès que el **segon** es considera decaigut, el qual és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4984).

Es posa a votació el **punt quart** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4985).

Es passa a votar el **punt cinquè** de la **proposta de resolució** suara esmentada, el qual és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4985).

Es posa a votació el **punt sisè** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4985).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4985). Respon el M. H. Sr. President (p. 4985).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé també per a una qüestió d'ordre (p. 4985).

Pren de nou la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 4985).

Es posa a votació el **punt setè** de la **proposta de resolució** mencionada, el qual és aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions (p. 4985).

Es posa a votació el **punt primer** de les **propostes de resolució** presentades pel G. Socialista, el qual és rebutjat per 48 vots a favor, 53 en contra i 12 abstencions (p. 4985).

Es posa a votació el **punt segon** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4985).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4985). Respon el M. H. Sr. President (p. 4985).

Es posa a votació el **punt tercer** de la dita **proposta**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4985).

Els Diputats H. Sr. Armet (p. 4985) i I. Sr. Subirà i Claus (p. 4985) intervenen per a qüestions d'ordre. Respon el M. H. Sr. President (p. 4985).

El Diputat I. Sr. Besa, del G. p. de Centristes (p. 4986), intervé per a una qüestió d'ordre. Respon el M. H. Sr. President (p. 4986).

El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, intervé també per a una qüestió d'ordre (p. 4986). Respon el M. H. Sr. President (p. 4986).

4986).

Es posa a votació el **punt quart** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4986).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per demanar votació separada del **darrer punt** de la **proposta de resolució** presentada pel G. Socialista (p. 4986).

El Diputat H. Sr. Armet intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4986). Respon el M. H. Sr. President (p. 4986).

Es vota el **punt cinquè** de la **proposta de resolució** esmentada, el qual és aprovat per 60 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4986).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus pren la paraula per demanar votació separada del **paràgraf inicial** no numerat del **punt sisè**, el qual, posat a votació, és aprovat per 60 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4986).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4987). Respon el M. H. Sr. President (p. 4987).

Els Diputats I. Srs. Viñals, del G. Mixt (p. 4987), i Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4987), prenen la paraula per a unes qüestions d'ordre. Respon el M. H. Sr. President (p. 4987).

El Diputat I. Sr. Panisello, del G. p. de Centristes, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4987).

El Diputat I. Sr. Viñals, del G. Mixt, intervé també per a una qüestió d'ordre (p. 4987). Respon el M. H. Sr. President (p. 4987).

Es posa a votació el **punt primer** de la dita **proposta de resolució**, el qual és aprovat per 110 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 4987).

Es posen a votació els **punts segon, quart, cinquè, sisè i setè** de la mencionada **proposta de resolució**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4987).

Es posa a votació la **proposta de resolució** presentada pel G. p. de Centristes, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4987).

Se suspèn la sessió a un quart de tres de la tarda i es reprèn quan manca un minut per a tres quarts de cinc.

Els Diputats I. Srs. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4988); Folch, pel G. p. del PSUC (p. 4988); Panisello, pel G. p. de Centristes (p. 4988), la Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista (p. 4989), i el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4989), intervenen per a explicació de vot.

El Diputat I. Sr. Viñals, del G. Mixt, pren la paraula per anunciar que es disposa a lliurar a la Mesa un escrit signat per quatre dels sis Grups de la Cambra, relatiu al desenvolupament, el seguiment i la reforma de l'Estatut de Catalunya (p. 4990).

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a les cinc i onze minuts de la tarda, la qual sessió es reprèn a un quart i dotze minuts de set.

El M. H. Sr. President fa avinent que la Mesa, per majoria, ha acordat que, seguint el Reglament, no podia prendre en consideració la proposta que li havia estat lliurada en el curs de la sessió i que, per tant, hom continuarà amb l'ordre del dia establert, sense alterar-lo (p. 4991).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4991). Respon el M. H. Sr. President (p. 4991).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, demana a la Mesa una motivació per escrit (p. 4992). Respon el M. H. Sr. President (p. 4992).

La sessió se suspèn a dos quarts i dos minuts de set de la tarda i es reprèn a dos quarts i catorze minuts de vuit del vespre.

El M. H. Sr. President fa avinent que la Mesa, d'acord amb l'article 26.2 del Reglament, atesa la requesta d'un Grup parlamentari, ha reconsiderat la decisió presa anteriorment, l'ha mantinguda i ha expressat per escrit les motivacions de la seva decisió, amb la qual cosa la primera proposta ha estat rebutjada. Així mateix, informa que quatre Grups parlamentaris han presentat un nou text que la Mesa ha decidit d'examinar tot seguit (p. 4992).

La sessió se suspèn a tres quarts de vuit del vespre.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou i un minut del matí. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de l'I. Sr. Secretari Segon. La Mesa és assistida per la Lletrada Sra. Folchi.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, es reprèn la sessió. D'acord amb la seqüència que vam indicar ahir al vespre, començarà ara el termini de trenta minuts per a presentar propostes de resolució. Immediatament després d'acabat el termini es reunirà la Mesa i en considerarà la congruència, i esperem que no més tard de les deu podrem comunicar als representants dels Grups parlamentaris quines han estat les propostes que han estat acceptades a tràmit. Aleshores, s'obrirà un nou termini, que s'allargarà fins a dos quarts de dotze del migdia, en el qual es podran presentar les propostes transaccionals. La Mesa es reunirà novament per examinar-les, i, a les dotze, reprendrem la sessió per al debat i la votació de les propostes de resolució. Queda, doncs, obert el termini per a presentar propostes de resolució respecte al debat que va tenir lloc ahir. Se suspèn la sessió fins a les 12 del migdia.

La sessió se suspèn a les nou i dos minuts del matí i es reprèn a un quart i un minut d'una del migdia. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la I. Sra. Vicepresidenta Primera, de l'I. Sr. Vice-president Segon, i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon i Tercer. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Bé, senyores i senyors Diputats, tots els Grups parlamentaris han presentat propostes de resolució. D'acord amb l'article 120, apartat 2, del Reglament, hi haurà per cada una d'elles un torn a favor, de deu minuts, i, si algun Diputat ho demana, un torn en contra del mateix temps.

Les votacions es faran totes al final, i, per tant, esperem que, d'aquí al moment de les votacions, haurà pogut ésser distribuït a totes les senyores i als senyors Diputats el text de les resolucions presentades, que en aquest moment s'està fotocopiant.

Els recordo que l'ordre del debat i de la votació és l'ordre de presentació, i, com que totes les propostes han estat presentades en l'interval inicial que vam considerar neutralitzat, s'ha procedit al sorteig, i el sorteig ha donat el resultat següent: la primera intervenció correspondrà al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat; tot seguit, el Grup Mixt; a continuació, el Grup de Convergència i Unió; tot seguit, el Grup Socialista; després, el Grup d'Esquerra Republicana, i, finalment, el Grup de Centristes. Comencem, doncs, amb la defensa de la proposta de resolució que presenta el Grup parlamentari del PSU. Té la paraula el Diputat senyor Xavier Folch.

El Sr. FOLCH: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, algun diari diu avui, comentant el debat d'ahir a la tarda, que nosaltres no tenim alternativa a la política lingüística del Govern. Amb tots els respectes per aquesta opinió, vull dir que sí, que tenim una alternativa, i és que, en lloc d'un conjunt de mesures disperses, volem i proposem una política

global i coherent. La nostra alternativa és aplicar —però aplicar-la de veritat— la Llei de Normalització Lingüística i l'article tercer de l'Estatut. Per això, plantejem la nostra primera resolució, que té dues parts. La primera part es limita a constatar les insuficiències de la política de normalització lingüística seguida pel Consell Executiu. Aquest és un fet evident que ahir va ser comentat per gairebé tots els Grups i que ara no mereix més comentari. La segona part és la més important, al nostre entendre, perquè ofereix un mecanisme per a superar les incoherències i les vacil·lacions de la política del Govern. El mecanisme, l'instrument concret que proposem, és la creació d'un organisme interdepartamental, dependent de Presidència, que es responsabilitzaria de la coordinació de tots els aspectes de la política de normalització lingüística i que hauria d'assumir, entre altres, les funcions de l'actual Direcció General de Política Lingüística. Nosaltres considerem molt important la votació d'aquesta resolució; la votació ens donarà —almenys a nosaltres— la mesura real i concreta de la voluntat de tirar endavant la política de normalització lingüística —més enllà de les afirmacions retòriques— per part del Govern, i no solament per part del Govern.

La segona resolució demana que el mapa sociolingüístic previst en la Llei de Normalització Lingüística, a l'article 27.2, sigui elaborat amb la màxima urgència. És veritat que, ahir, el Govern ens va dir que ja hi estaven treballant, però estem tan acostumats a les promeses del Govern que no s'han complert que ens sembla necessari demanar ara la màxima urgència.

La tercera resolució té a veure amb una realitat que ahir també vam criticar: el Consell Executiu no ha valorat, a través d'un estudi, tota la normativa vigent avui a l'Estat espanyol que pot afectar la normalització lingüística. I és per això que l'instem —proposem que el Parlament insti el Consell Executiu— a emprendre aquest estudi jurídic complet de la normativa vigent, amb una doble finalitat: amb la finalitat, en primer lloc, que, en el cas que la normativa vigent s'oposi a la Llei de Normalització Lingüística, s'emprenguin les actuacions necessàries per a modificar-la. I, en segon lloc, en el cas que la normativa vigent permeti l'aplicació de la Llei, a vetllar per la seva efectivitat.

La quarta resolució tracta de l'ensenyament, un dels àmbits decisius —al nostre entendre— de la normalització lingüística, i proposem que el Parlament acordi que el reciclatge del professorat de tots els nivells educatius no universitaris es realitzi de manera descentralitzada i en col·laboració amb els clàustres de les escoles del territori corresponent, a fi d'assegurar que la programació i l'organització del reciclatge responguin a les necessitats dels alumnes i dels professors.

També proposem que el Parlament acordi que el Consell Executiu haurà d'establir —i aquí volem proposar una esmena tècnica—, amb motiu de la propera convocatòria del concurs de trasllat del professorat, la normativa adequada, a fi d'aconseguir que tots els centres disposin de professorat idoni que asseguri el compliment dels criteris establerts per la Llei de Normalització Lingüística.

I, encara, un tercer apartat, pel que fa a ensenyament, en què proposem que el Parlament acordi que cal incorporar als organismes regulars de l'Administració educativa les funcions de coordinació, gestió, assessorament i control pedagògic i científic per a acabar així amb la provisionalitat i les insuficiències

es del Servei d'Ensenyament del Català.

La cinquena resolució insta una major presència de la llengua i la cultura catalanes en les emissores radicades a Catalunya, i també insta el Consell Executiu a establir les quotes d'emissió radiofòniques, de manera que, pel que fa a la producció pròpia, la llengua catalana ocupi el lloc que li correspon.

Quant a la resta de resolucions que ens són proposades, vull dir que votarem afirmativament les propostes del Grup Mixt, tot i que algunes —com la primera— ens semblen estrictament retòriques; votarem afirmativament les propostes del Grup Socialista, també, i ens sembla particularment oportuna la quarta, que proposa el desplegament reglamentari de la Llei de Normalització Lingüística, però demanàriem al Grup Socialista que no inclogués un adjectiu concret en la seva segona proposta de resolució, quan es refereix a «zones lingüístiques». Diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que defineixi els models d'equip docents amb la distribució de mestres coneixedors del català, corresponents a cada zona lingüística i a cada nivell d'ensenyament.» Demanàriem que l'adjectiu «lingüístic» fos retirat, deixant «a cada zona», o «a cada zona territorial», simplement.

I, finalment, també votarem afirmativament les propostes d'Esquerra Republicana.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de la proposta que ha defensat el Diputat senyor Folch? *(Pausa.)* Bé, no hi ha torn en contra. Passem, aleshores, a les propostes de resolució del Grup Mixt. Se'ns ha indicat que el temps es dividiria entre dues intervencions. La primera serà feta pel Diputat senyor Corral. El senyor Corral disposa, doncs, de cinc minuts.

El Sr. CORRAL: Gracias, señor Presidente. Señoras y señores Diputados, el Grupo Mixto ha presentado siete propuestas de resolución a este plenario, de las cuales, las cinco primeras —que tienen todos ustedes— corresponden al Partit dels Comunistes de Catalunya, PCC, que son las que a continuación voy a presentarles, para que, posteriormente, el señor Viñals haga lo mismo con el resto de las resoluciones presentadas a través del Grupo Mixto.

En torno a la primera propuesta de resolución, nosotros consideramos que es importante que, después del debate que hemos desarrollado sobre la normalización lingüística, este Parlament de Catalunya afirme una serie de principios generales que nos parecen importantes; por eso, en esta primera propuesta de resolución se dice que: «El Parlament de Catalunya afirma la unitat de la nació catalana i considera que són catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya, instant el Consell Executiu de la Generalitat a potenciar la normalització de la llengua catalana, d'acord amb els ritmes adequats, garantint el màxim respecte a ambdues llengües, amb l'objectiu d'aconseguir el reconeixement i l'ús del català i del castellà per a tots els ciutadans de Catalunya.»

En la número 2 reflejamos nuestra preocupación por las insuficiencias presupuestarias que existen para poder desarrollar una política de mejora de la calidad de vida y, por lo tanto, una política eficaz en torno a la normalización lingüística, y, a partir de ahí, nosotros, ya en la intervención del otro día, situábamos nuestra filosofía de fondo en torno a la política económica a desarrollar, y, en esta resolución, efectivamente, constatamos que «existeixen insuficiències pressupostàries que impe-

deixen una política de normalització lingüística eficaç, insuficiències que es reflecteixen en els pressupostos de la Generalitat i en el de l'Estat.»

En la número 3 vemos y consideramos el mapa sociolingüístico como una cuestión importante, pero pensamos, también, coherentes con la filosofía que expresábamos en nuestra intervención, que su elaboración debe estar muy ligada a esa realidad cultural, a ese entorno social existente, y que no solamente debe contemplar datos de censo; por eso, en la número 3 establecemos que: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu» para que «en el termini de tres mesos», y en este terreno ponemos un plazo, «en el termini de tres mesos presenti en el Parlament un mapa sociolingüístic de Catalunya que no es basi únicament sobre les dades insuficients del cens.»

En la número 4, consideramos la enseñanza como uno de los principales instrumentos para la normalización lingüística, pues incide en los niños y en los jóvenes, y en este sentido es una inversión de futuro. Por eso, planteamos que «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar, de forma racional i generalitzada, el reciclatge dels funcionaris, fonamentalment del professorat, amb l'objectiu de fer dels centres escolars un instrument adequat per a la normalització lingüística.»

Y la última de las propuestas de resolución, la número 5, expresa que no existen clases de catalán en quinto curso de formación profesional. Cuando decimos «quinto curso», como todos ustedes saben, la formación profesional está dividida en dos ciclos: primer ciclo, que es primero y segundo, y segundo ciclo, que es tercero, cuarto y quinto.

Es decir, en todo caso, sería también el tercer curso del segundo ciclo. Y no existen clases de catalán en la FP, en quinto curso, cuando abrumadoramente son mayoría de castellano-parlantes, y, sobretudo, también refiriéndose a un tema, cuando el 40%, aproximadamente, de los estudiantes hacen rama administrativa y todos ustedes coincidirán conmigo que en esta rama administrativa el catalán es un elemento fundamental. Y es en este sentido que proponemos que delante «la inexistència de classes de català en el cinquè curs de formació professional, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que regularitzi, ràpidament, aquesta situació anòmla», si tenemos en cuenta los datos —y con esto termino—, que en primero se dan dos horas, en segundo, se dan tres horas; en tercero, se dan dos horas en general y tres horas en administrativa; en cuarto, dos horas y, en quinto, nada.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Té ara la paraula el Diputat senyor Viñals, també en nom del Grup Mixt.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, dintre d'aquestes resolucions que presenta el Grup Mixt del Parlament de Catalunya, les dues últimes formen part del criteri dels Diputats sota les sigles del Centre Democràtic i Social i hem presentat dues úniques resolucions perquè vull fer notar una mica la nostra preocupació, potser, pel context d'aquest debat i potser també amb resultats pràctics que d'ell puguin derivar a fi de fomentar la llengua de la nostra nació.

Malgrat tot, nosaltres, després d'haver avaluat molt el que diríem i de no buscar aquelles coses que són més aviat —com un altre senyor Diputat ha dit— retòriques i de bones intencions, hem fet dues propostes de resolució que tenen unes con-

creacions molt específiques.

En la primera ens diu: «el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a la posada en marxa, immediata, de les emissions diàries de TV3 i que, d'acord amb l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia i l'article 2 de la Llei de Normalització Lingüística, la llengua catalana sigui la llengua pròpia i habitual d'aquestes emissions.» És un text prou clarificador, és un text prou contundent i, en tot cas, voldria afegir que aquest ús que sempre diem, amb aquesta frase, que té el nostre Estatut, de «llengua pròpia», el contingut jurídic del qual sempre ens ha estat una mica difús, almenys en aquest cas dona unes propietats específiques. I aquesta utilització com a llengua habitual, en tot cas, en tot cas, no exclou l'ús de l'altra llengua oficial tant en les intervencions personals dels professionals de la comunicació del mitjà com, ni de bon tros, en les emissions que es puguin fer de les diverses activitats artístiques habituals dintre d'una xarxa de televisió.

En aquest sentit, voldria introduir una novetat dintre d'aquesta resolució. Com que la primera part d'ella diu: «el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a la posada de marxa immediata de les emissions de TV3» i això és quelcom que aquest Diputat ja va defensar en aquesta tribuna i es va guanyar en aquell debat sobre l'acció política general del govern, nosaltres, com que això és reiteratiu, proposaríem com a esmena tècnica que s'introduís la paraula «novament» dient: «el Parlament de Catalunya insta novament el Consell Executiu», ja que amb bona praxi parlamentària ja havíem, una vegada, votat aquesta resolució o aquesta primera part.

Quant a la segona resolució que nosaltres defensem, és molt simple: s'insta el Consell Executiu que prengui les mesures conduents a fer efectiva aquella Disposició Addicional única de la Llei de Normalització Lingüística, que, com totes les seves senyories recordaran, és la que fa referència a promoure, a fer les accions necessàries, d'acord amb els òrgans competents, perquè l'Administració perifèrica de l'Estat, dins de Catalunya, naturalment, i sobretot l'Administració de Justícia, els registres i les empreses públiques que en són dependents, utilitzin, en matèria lingüística, la llengua que és oficial a Catalunya i de la qual tots els catalans, en la seva individualitat de criteri, poden, en qualsevol moment, exigir la seva utilització.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de les propostes de resolució? El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra de les propostes de resolució del Grup Mixt.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, només una precisió a la resolució número 5 que ha presentat el Grup Mixt i en nom dels Diputats del PCC, relativa a una situació que diuen anòmala de la inexistència de classes de català en el cinquè curs de formació professional. Bé, és..., en això hi ha una errada: és en el tercer curs de la formació professional. Però no és aquest el motiu de la meua sortida aquí, sinó que és per a justificar el plantejament que en aquest moment ha fet el Departament.

Miri, són cinc hores les hores que teníem previstes per a les classes de català en els cursos de formació professional: dues hores setmanals dedicades al primer curs, dues hores setmanals dedicades al segon curs i una hora setmanal dedicada al tercer curs. Per motius d'eficiència, per motius d'urgència,

aquesta urgència que està reclamant d'una manera molt important aquest Parlament i que nosaltres compartim, i per motius de funcionalitat i d'eficàcia, nosaltres vam pensar que, donat com ens arribaven els alumnes en aquesta etapa al primer curs, el que fóra adient fóra acumular una hora més en el primer curs. És a dir que hi haguessin tres hores en el primer curs i aquesta hora la disminuïem de la del tercer curs. Aquesta és una situació d'urgència, una situació que té el sentit aquest d'accelerar com més aviat possible els alumnes que surtin. Això, evidentment, és una situació provisional. Quan els alumnes arribin d'una altra manera —i esperem que això sigui d'una manera ben pròxima—, aleshores nosaltres reestructurarem aquest horari i aquesta reglamentació que havíem fet.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la Proposta de Resolució següent, que és la presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per al torn a favor, té la paraula, també, el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per presentar les set propostes de resolució del meu Grup. Deixi'm dir abans que no he sortit, quan ha estat el cas, a fer un torn en contra del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i no he sortit per una raó fonamental: perquè, en general, pensem que el sentit de moltes esmenes que hi ha aquí demanant unes votacions parcials i unes coses mínimes; pensem que podríem resoldre algunes de les discrepàncies que nosaltres entenem que hi ha. I només n'hi ha un de què nosaltres estem totalment en contra. I vostès el coneixen. Fa dos anys i mig que jo mateix, com a Diputat en la Ponència de Normalització Lingüística, doncs, he anat tenint aquesta posició. Naturalment, aquest primer punt té dos apartats: un primer apartat de crítica a una acció, doncs, lenta. Bé, nosaltres, evidentment, no hi estem d'acord. Pensem que hem fet el que havíem de fer i amb el temps que ho havíem de fer; després, en tot cas, ja en parlarem. I, l'altre, en la de la creació d'un organisme interdepartamental. Bé, nosaltres ja hem donat sempre les raons del perquè no, nosaltres creiem que tenim un organisme adscrit al Departament de Cultura; creiem que fa el seu paper, que fa la seva funció; ningú aquí no ha criticat el que ha fet, les coses que s'han fet. En tot cas, s'ha criticat una certa lentitud, es diu aquí. Encara que la proposta que ara fa la resolució del PSUC sigui una proposta diferent i més raonada, nosaltres no hi estem en contra.

La resolució primera que nosaltres presentem és una resolució que entenem molt important. Aquesta resolució, els senyors Diputats i les senyores Diputades ja la tenen, ja saben; és a dir, és una constatació que la política que ha estat seguida amb la normalització lingüística no ha estat un element de divisió ciutadana i una crida que l'actuació en aquest sentit sigui més aviat un element i una promoció de convivència a Catalunya. I, efectivament, pensem que això ha estat així. Pel Govern i pel Grup que recolza el Govern això és primordial. També sabem que ho és —de primordial— per la majoria de les forces polítiques de Catalunya. Amb aquesta resolució, el que voldríem nosaltres és que el Parlament prengués aquesta posició, que el Parlament, que tantes vegades ha fet múltiples manifestacions en aquest sentit i que ha tingut tantes actituds, en aquest moment es manifestés amb aquesta resolució, doncs aquesta seva posició.

Nosaltres hem sentit crítiques aquí, durant el debat, nosaltres —ho torno a repetir— no hem entès, absolutament, cap crítica a allò que hem fet, sinó al temps de fer-ho. Entenem aquest neguit i, d'això, ja en parlarem en les altres resolucions, però esperem que aquest difícil procés de la normalització sigui un procés eficient i ràpid, però, sobretot, pel damunt de tot, el que nosaltres volem és que no divideixi la nostra societat, sinó que estableixi —a l'inrevés— uns forts lligams de comprensió i fer d'aquesta tasca, d'aquesta tasca de normalització, no una tasca d'uns quants enfront d'un altres, sinó una tasca comuna, una tasca en què augmenti la convivència ciutadana com diu la resolució. I és en aquest sentit que nosaltres l'hem presentada.

Les resolucions 2, 3, 4, 5 i 6 van en la línia de la inquietud del Parlament, d'aquesta inquietud d'accelerar les coses. Aquesta acceleració, la concentren o la indiquen en coses molt concretes: en el mapa sociolingüístic, en la normalització de l'àmbit de la normalització de la llengua en l'Administració de la Generalitat, en la distribució del professorat d'una manera útil a la normalització, en els recursos dels centres, en la publicació de textos en català a tots els nivells d'ensenyament i, sobretot, en els de la formació professional. Nosaltres, com a Grup que recolza el Govern, sentim també aquesta inquietud aquí dintre del Parlament. No tenim, absolutament, cap inconvenient a instar que això s'acceleri en la mesura que sigui possible.

I, finalment hi ha la setena resolució, que insta el Consell Executiu perquè continuï i incrementi la política de dotar els mestres de català, donant un especial suport a les zones de majoria castellanoparlant. Això és importantíssim; vostès saben que s'han fet diferents experiències, una de molt important i que esmenta aquesta resolució, la de Font Rosella. No els explicaré ara aquesta experiència perquè tots la coneixen; a més a més, avui hi ha un diari, doncs, que parla d'això amb molt de detall, i, aleshores, nosaltres pensem que aquest reciclatge massiu, però que va paral·lelament, que comporta paral·lelament una ambientació de catalanitat en les escoles, donat que els equips que substitueixen els mestres castellanoparlants, doncs, fan una innovació dintre d'aquestes escoles que, evidentment, com a novetat —només que sigui com a novetat— pels alumnes això és molt ben rebut, i això es fa amb la aquiescència de la Generalitat, dels ajuntaments, del professorat i dels alumnes —i amb els seus representants, doncs, que són els pares. Pensem que aquesta és una gran experiència i nosaltres creiem que això s'ha d'accelerar. Per què diem que s'ha d'accelerar? Perquè hi ha un element que és l'element entorpidor. L'element entorpidor és la qüestió pressupostària i esperem que aquest Parlament, en el seu moment, ajudi que tot això i aquesta acceleració sigui possible.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte a la proposta de resolució que acaba de defensar el senyor Colomines? No hi ha torn en contra. Passem, doncs, a la proposta de resolució del Grup Socialista.

Té la paraula el Diputat senyor González Navas.

El Sr. GONZÁLEZ: Senyor President, señoras y señores Diputados, cuando anoche, después de la sesión, elaborábamos las propuestas de resolución para discutir hoy, teníamos la tentación de presentar un gran número de ellas, y es fácil en-

contrar veinte o veinticinco incumplimientos importantes, y la política del Gobierno necesita tanto impulso que es fácil de encontrar también varias decenas de temas para impulsar. Incluso tuvimos alguna tentación de proponer aprobaciones de créditos extraordinarios para asistir a cierto Servicio, o Servei que, por lo que explica el Consell, debe estar en una situación de absoluta precariedad, como es el Servei de Traduccions, que, el señor Subirà, si lo quiere buscar por aquello de las citas estrictas o no, está en la página 24 del segundo tomo de lo que nos entregaron estos días, en el que se habla de que el Servei de Traduccions traduce un promedio de 350 folios mensuales —yo no sé si es que hay un error de imprenta o algo así— y que, por tanto, no pueden traducir aquellos informes que tengan más de 50 páginas. Entonces, está claro, pensando en eso se supone que eso del Servei de Traduccions —por lo menos en esa parte— debe ser un único funcionario que trabaja media jornada, y me imagino que a la luz de una vela, para dar el rendimiento que da.

No obstante, y a pesar de eso, nosotros vencimos estas tentaciones y al final hemos presentado solamente cinco resoluciones, que, evidentemente, los señores Diputados ya conocen, y, además, queriendo darles a estas resoluciones un carácter positivo. Incluso en la primera, que es algo más crítica con respecto a la política del Consell, no decimos..., simplemente nos limitamos a decir que «el Parlament constata la manca de necessària planificació, coordinació i impuls de recursos personals i econòmics disponibles en el conjunt dels Departaments que haurien permès d'avançar d'una forma més eficaç en la normalització lingüística de Catalunya.» Yo creo que en un espíritu muy similar e incluso en un texto que se asemeja a lo que plantea en su punto 1 el Grupo de Esquerra Republicana.

Las cuatro resoluciones —como ustedes podrán también haber visto— instan al Consell a realizar cosas perfectamente realizables, por lo cual creo que a los señores Diputados no les costará demasiado su aprobación, ni al Consell su cumplimiento.

El porqué de estas propuestas y no otras propuestas de resolución: yo creo que, a pesar de las pretensiones de algunos, e incluso de algún diario, durante estos días, los socialistas no hemos hecho nunca de este tema catastrofismo, y de este tema menos que de ningún otro. Nosotros creemos que al Consell, le puede faltar sensibilidad, o que no ha sabido generar el entusiasmo suficiente como para que el conjunto de la población de Cataluña participe en un proyecto común, pero eso no quiere decir, ni mucho menos, actitudes de catastrofismo. Y, además, porque lo cierto es que hay demasiadas resoluciones incumplidas ya en este Parlament —no queremos que aumente la lista—, y, además, porque en tres meses o poco más que le queda al Gobierno pocas cosas se pueden hacer, sobre todo cuando en casi cuatro años no se han hecho todas ellas. Y, evidentemente, porque nosotros creemos —y esto lo creemos sinceramente— que en este tema, en el tema de la lengua, debe continuar el espíritu de consenso que se dió ya durante el debate y la aprobación de la Ley, y que la política lingüística debe tener el mayor número de elementos comunes, lo cual no significa que nosotros no vayamos a criticar, y todo lo duramente que sea necesario, los errores que en política lingüística vaya cometiendo el Consell.

Entrando un poco ya en el contenido específico de las resoluciones, en la propuesta número 1, que ya había leído con ante-

rioridad, lo que nosotros pretendemos explicar es que, cuando se conoce la realidad..., y por eso nuestra insistencia durante tanto tiempo en el tema del mapa lingüístico; ahora parece ser que ya hay bastantes Grupos que eso del mapa lingüístico les empieza a sonar bien, y que es importante que se haga. Nosotros ya insistíamos en el año 81, antes de que se hiciera el censo del 81, ya insistíamos en que se incluyera en el censo unas preguntas que permitieran conocer la realidad lingüística de este país. Ahora parece ser que eso es importante, pero no lo ha sido hasta ahora. Entonces, cuando se conoce la realidad —y por eso queríamos los datos— y cuando se tienen unos objetivos claros —que yo creo que más o menos se tienen, y que son comunes—, como pueden ser que la lengua catalana se convierta en la lengua de uso común de todos los ciudadanos de Cataluña y que todos los ciudadanos puedan conocer las dos lenguas, si se tiene en claro la situación de la que partimos y el objetivo al que vamos, yo creo que es fácil, después, seguir en esa dirección, y, por tanto, lo que ha faltado es aprovechar esos medios, planificar, coordinar los recursos personales y los recursos económicos de que ya de por sí disponía el Consell.

La segunda —y yo acepto de entrada la propuesta que nos ha hecho el PSUC de suprimir lo de «lingüística», porque creo que realmente no aporta nada y puede ser un elemento de confusión— coincide bastante con la propuesta 4.2 del PSUC y creo que con la 4, también, de Convergència. Por lo tanto, yo creo que no exige demasiada defensa más. En realidad, simplemente, nosotros estamos ya convencidos de que a estas alturas, cuando parece ser que por lo menos la mitad de los maestros o más de la mitad de los maestros ya están capacitados para usar las dos lenguas a nivel de enseñanza, es importante que la generalización del uso del catalán en la enseñanza se haga a todos los niveles, también en las zonas castellanoparlantes. Es tan importante que en la primera etapa de EGB los maestros conozcan las dos lenguas tanto en Vic o en Puigcerdà como en Santa Coloma o en Sabadell.

El tercer tema, en que también hay resoluciones de Convergència, del PSUC y del Grupo Mixto, hace referencia al tema del mapa lingüístico. Lo que pasa es que en este tema, quizá porque como fuimos los primeros nos hemos vuelto un poco escépticos y no nos creemos demasiado que se pueda realizar en tan poco tiempo, por lo menos, por lo que se nos ha anunciado del tema que hay, nos limitamos a pedir que nos den toda la información de que se disponga sobre la situación lingüística de Cataluña, tanto a nivel general como a nivel de enseñanza, y ya nosotros con esa documentación y con esos datos haremos el mapa, ya que parece ser que el Consell no tiene demasiado interés en llegar hasta el final.

El cuarto tema parece ser que también los Grupos que han salido hasta ahora consideran que es importante que se apruebe. En realidad, como ustedes ya conocen, eso afectaría en la Ley el artículo 7, el artículo 11, el 15, el 21.2, el 28.6, sobre el aranés, y la Disposición Final Primera, que es la que hace el resumen de todo ello.

Y, por último, está la resolución quinta, que dice que: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a presentar en el termini d'un mes al Parlament de Catalunya un Pla d'Actuació de posada en marxa dels centres assenyalats en l'article 26 de la Llei de la Normalització, que no es correspon amb els actuals serveis municipals de català.» Este tema, que es fruto

de una enmienda socialista en el momento en que se discutió la Ley, y que tiene un gran interés e importancia para nosotros, pretende compensar, como ustedes podrán ver —y me alegro de haber oído en el portavoz de Convergència un poco un argumento en esta línea cuando defendía sus propuestas, también me parece que era su última propuesta, de que hay que compensar las deficiencias que a nivel de lengua se dan en las zonas de menor conocimiento del catalán. Nosotros no pedimos, como se podrá deducir de la lectura, que se monten los centros en un mes, sino simplemente que se presente en un mes un plan que recoja este tema.

Yo estoy convencido de que la igualdad real a nivel lingüístico sólo se dará en el momento en que todos los ciudadanos conozcan las dos lenguas, y si este es el objetivo en el que estamos de acuerdo —yo creo que todos estamos de acuerdo en este objetivo— es evidente que hemos de hacer mayor esfuerzo allá donde la situación es más deficitaria.

Gracias, senyor President; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de la proposta de resolució defensada pel senyor González Navas? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra.

Passem, doncs, a la proposta de resolució següent, que és la que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, el nostre Grup, les nostres crítiques, més que sobre les accions empreses pel Govern de Catalunya eren sobre la forma de gestionar o de portar a terme aquestes accions. I és en aquest sentit que nosaltres hem fet una resolució que comprèn set punts, que em permetré de llegir a vostès, però tots aquests punts van dirigits únicament i exclusivament a fer efectiu tot allò que vam dir ahir, que vam criticar ahir, que no tenia l'efectivitat que nosaltres creiem convenient.

Per tant, comencem amb una introducció, que diu: «El Parlament insta el Govern de Catalunya a estendre i millorar la tasca realitzada en el camp de la normalització lingüística, la qual, fins ara, ha estat molt insuficient en relació amb la situació i les necessitats.» No cal que m'estengui més sobre aquest punt; ahir em sembla que ho vaig fer suficientment.

I ara entrem en el detall: «En particular cal: Primer: que la Generalitat doni exemple de l'ús sistemàtic, i, sempre que sigui possible, exclusiu, del català, i en la correcció d'aquest ús, tant en la seva mateixa Administració com en els mitjans de comunicació de masses que en depenen.» Això, no cal dir-ho, és perquè es pugui complir al més aviat possible el que manen els diferents articles de la nostra Llei de Normalització.

»Segon: que es faciliti una major cooperació dels municipis en la tasca de normalització, fomentant-los, la Generalitat, de tota la informació i ajut necessaris.» Aquí veiem que, als ajuntaments, sí que se'ls fan algunes coses, però moltes d'elles manquen de mitjans per a poder fer més del que han de fer, i, d'aquesta manera, si la Generalitat els pot donar tot el suport que necessiten, creiem que la normalització municipal es farà més ràpidament.

»Tercer punt: que reclami a l'Administració de l'Estat, i, en especial, als seus òrgans perifèrics, la cooperació efectiva en la tasca de normalització, en compliment de la Constitució i de l'Estatut.» Aquest punt és perquè tota l'Administració de l'Es-

tat a Catalunya compregui les dues llengües, per a fer un ús efectiu de llengua oficial del català i del castellà a totes les Administracions.

»Quart: que es prenguin les mesures necessàries perquè tots els mestres, o gairebé tots, tinguin un coneixement real i suficient del català. » Em sembla que és obvi no fer-hi cap mena de comentari.

»Cinquè: que el problema de l'ús i de l'ensenyament del català als instituts i a les escoles de formació professional sigui considerat amb la deguda atenció. » Aquí no diem res més que això, nosaltres, però, després, a l'explicació de vot direm que votarem favorablement una resolució que en parla més concretament. S'han donat unes explicacions del perquè en el tercer curs de formació professional no es donen cursos de català. Jo no sé..., és que aquestes cinc hores són inamobibles, no se'n poden posar sis, d'hores? No diem en tot el llarg de la Llei que aquesta Llei serveix perquè, a la llarga, tot l'ensenyament a Catalunya sigui en català? Doncs, no hi ha possibilitat que, sense tocar les altres hores, es pugui fer una hora de català, en el tercer curs, posem per cas? Per què s'han de fer únicament i exclusivament cinc hores de català a formació professional? Nosaltres volem que se'n facin com més millor, i, per això, reclamem i demanem que es prengui en consideració aquest assumpte del tercer curs.

»Sisè punt: Que es fomenti l'ús habitual del català per part de les empreses, comerços i entitats privades en general. » Això està completament desatès. Ja sabem que la incidència no pot ser imperativa, en aquest cas, però hi ha moltes maneres d'incidir en aquests rams, de les quals pel convenciment s'arriba moltes vegades molt lluny.

»Setè: que es posi atenció necessària als mitjans indirectes d'obtenir la normalització lingüística, els quals poden ésser tant o més eficaços que els mitjans directes. En particular, cal adonar-se que els preceptes de la Llei de Normalització Lingüística no esgoten les possibilitats en aquest sentit. » Aquest últim, el posem perquè tot al llarg de la discussió d'ahir, del debat que ahir vam tenir aquí, tots ens vam centrar en els diferents articles de la Llei de Normalització. Aquesta Llei es fa ver amb un consens de tots plegats, per a arribar a unes finalitats, que són la recatalanització de Catalunya, diguem-ho així. Bé, però no ens hem d'atendre únicament i exclusivament aquí, hi ha altres camins que no són contemplats en la Llei que poden ser empresos amb tota legalitat, i que no es desatenguin aquests altres camins.

És per això que nosaltres presentem aquestes nostres resolucions, i esperem que la Cambra les considerarà favorablement.

Aprofito l'avinentsa, al mateix temps, per a exposar la nostra posició de vot davant totes les altres resolucions que hi ha aquí. En les del Grup del PSUC, del Partit Socialista Unificat, en el punt 1, votarem que sí a la primera part, però a la segona part nosaltres som contraris de l'existència d'organismes interdepartamentals dintre del Govern de la Generalitat. Els pocs organismes interdepartamentals que hi ha ja veiem que és una manera de no fer res, i no fer res no per mala voluntat, sinó perquè l'actuació d'aquests organismes és una actuació molt complicada, depèn de tota una sèrie de Conselleries, i això s'ha demostrat, a la pràctica, que no rutlla, i nosaltres no estem disposats que no rutlli.

Una altra cosa fóra si aquest paràgraf, el segon paràgraf del

punt 1, anés en la línia que aquí, en aquesta tribuna, va defensar el ponent del PSUC ahir a la tarda, que deia que li semblava malament que la Direcció General de Política Lingüística correspongués a la Conselleria de Cultura, no per les característiques de la Conselleria de Cultura, evidentment, no com a censura del Conseller de Cultura, sinó perquè la cosa, com a cosa integradora de tot l'àmbit, la preocupació integradora, com s'ha demostrat en altres camps —i, entre ells, la radiodifusió— depengui del conjunt de la globalitat del Govern de Catalunya. Per això, nosaltres, si aquest segon punt es pogués redactar —com a esmena transaccional— que digués que «l'actual Direcció General de Política Lingüística dependrà de la Presidència i es responsabilitzarà de la coordinació de tots els aspectes de la política de normalització lingüística», que això és el que va dir el senyor Folch aquí ahir, si això es pogués fer, ho votàrem favorablement. En cas contrari, nosaltres hi votarem en contra, per això que he dit, que nosaltres no creiem efectiva la creació d'un organisme interdepartamental.

Bé, els punts que no digui vol dir que els votarem afirmativament. El punt 4, en el primer paràgraf, no el votarem, votarem negativament, perquè el reciclatge dels professors a tots els nivells educatius universitaris s'ha de realitzar de manera descentralitzada... Nosaltres, sincerament, creiem que no; que hi ha d'haver una directriu centralitzada perquè, si ens queixàvem ahir que els reciclatges eren deficientes i eren de diferent categoria en uns llocs i en uns altres, doncs resulta que si són, encara, descentralitzats, encara el garbuix serà més gros. Per tant, a això votarem que no, així com votarem també que no al tercer paràgraf, referent a això de l'ensenyament perquè, sincerament, estudiat, pensat, nosaltres no ho veiem —i ho dic amb tota la meua ignorància— no veiem què vol dir aquest apartat. És confús, no l'entendem bé. Els altres els votarem favorablement.

Pel que fa al Grup Mixt, en la seva primera esmena, l'esmena número 1, és una declaració de principis, una declaració de principis on es diu primerament que «Catalunya afirma la unitat de la nació catalana», em sembla que ho hem afirmat a bastament aquí, en aquest Parlament, i fer servir massa sovint les coses, de vegades es gasten. Nosaltres no creiem que aquest moment sigui un moment prou solemne per a haver de tornar a reafirmar la unitat de la nació catalana en aquest hemicle. I, quant a la redacció de la resta, aquí es diu que «són catalans tots aquells qui viuen i treballen a Catalunya», que nosaltres, el nostre Grup parlamentari, no ha mantingut mai.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat ha arribat el final del seu temps, procuri abreujar. Hi haurà explicació de vot i, per tant, les raons del vot es poden explicar en el seu moment.

El Sr. CASANOVAS: Bé, doncs, plego d'acord amb els advertiments del senyor President i ja explicaré la meua explicació de vot ara, a continuació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de la proposta de resolució defensada pel senyor Casanovas? (Pausa.) Bé, passem, doncs, a la darrera de les propostes de resolució, que és la del Grup de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el senyor Panisello.

El Sr. PANISELLO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup de Centristes presenta una curta i sola proposició de resolució que té uns objectius no puntuals, sinó uns

objectius de tipus general que nosaltres creiem que són bons de tenir en compte. Aleshores pensem que els objectius de la normalització lingüística s'han de fer tenint cura que no es creïn situacions de tensió, que no es creïn actituds de rebuig que són difícilment reciclables, que no es creï un «efecte-rebot», que sempre és negatiu i pot retardar l'efectivitat de la normalització.

En segon lloc, volem dir que l'excessiva pressa o precipitació pot conduir a situacions poc meditades que serien, essencialment, contraproduents als objectius que es persegueixen.

Nosaltres pensem que estem davant d'una democràcia irreversible, una democràcia que tots tenim l'obligació de mantenir viva; penso que tots els que som aquí estem en aquesta línia, i, per tant, que això ens donarà o ens farà que disposem d'un temps que històricament se'ns havia negat. Per tant, disposarem d'aquest temps per fer una restitució plena de la llengua catalana i, en general, de la normalització lingüística a Catalunya. I, per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres pensem que el Consell Executiu ha de tenir cura d'establir una seqüència d'actuacions, amb el temps, que, sense que signifiqui una disminució de l'efectivitat o un alentiment en l'aplicació de la Llei de Normalització, evitin en tot el possible que es generin efectes negatius que podrien produir, certament, un efecte contrari, és a dir, un alentiment del procés.

Algunes d'aquestes situacions, evidentment, es donen; tots en tenim exemples. No són solament anecdòtiques, en alguns casos —com ahir deia l'Honorable senyor Conseller—; també, en honor a la veritat, hem de dir que no han creat, nosaltres no coneixem que hagin creat cap dificultat de convivència fins ara, i esperem que en el futur tampoc no la produeixin. I, en aquest sentit, doncs, cal pensar d'evitar totes aquestes dificultats que es poden crear, perquè, n'estem segurs, n'estem segurs, que, seguint en la línia democràtica que som, la normalització de la llengua catalana, la plenitud de la llengua catalana i, en conseqüència, la normalització lingüística a Catalunya serà un fet a curt termini. Per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres els demanem que tinguin en compte aquesta proposta de resolució i la votin favorablement.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra de la proposta de resolució del Grup de Centristes? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Bé, aleshores, acabat el debat, passem a votació les propostes de resolució pel mateix ordre en què han estat defensades, i voldria que quedés clar que els textos que passem a votació són els textos que han estat lliurats als senyors Diputats, i que les úniques modificacions possibles són a les esmenes tècniques —se n'han assenyalat un parell, que no hi ha inconvenient a acceptar— o bé les supressions —també hi ha hagut una supressió, que tampoc, evidentment, no hi ha cap inconvenient a acceptar. Però el que sí que no es pot ara fer són propostes noves, perquè això aniria en contra del Reglament i de tot el procediment previst en aquest cas ja en tots els altres debats anteriors.

Passem, doncs, a votació, primerament, la proposta de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Pel que han manifestat alguns dels senyors Diputats sembla que caldria votar separatament els diversos punts i, fins i tot,

en alguns d'aquests punts, separatament, alguns paràgrafs.

Comencem, doncs, pel punt primer i passem a votació el primer paràgraf del punt primer, és a dir: «El Parlament...» fins al punt i a part.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part del punt 1 de la resolució ha quedat aprovada per 61 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la segona part d'aquest punt 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La segona part del punt primer de la proposta de resolució ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 93 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el punt 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 2 de la resolució presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquest segon punt de la Resolució ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el tercer punt.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El tercer punt ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara al quart punt, i votant també separatament les diferents parts, comencem per la primera part, que és la que fa referència al reciclatge dels professors.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta primera part del quart punt, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part del quart punt ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la segona part, amb l'esmena tècnica que havia indicat el senyor Folch.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta segona part, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquesta segona part ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació la tercera part també d'aquest quart punt.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta tercera part ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció. I, finalment, passem a votació... *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)*

Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor Presi-

dent, per demanar, respecte al punt cinquè, votació separada de la frase que va des del punt i seguit, que diu: «I, en aquest sentit, també insta —etcètera— perquè estableixi com s'han d'aplicar les quotes d'emissió»; és a dir, separar aquesta frase de la resta del punt cinquè.

El Sr. PRESIDENT: Bé, d'acord, com que es tracta de dues qüestions conceptualment distintes, passarem a votació separatament totes dues. És a dir, la primera part del punt fins al punt i seguit i, després, les tres ratlles finals.

Comencem per la primera part d'aquest punt cinquè.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La primera part del punt cinquè de la resolució presentada pel PSU ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara passem a votació les tres ratlles finals, és a dir, a partir del punt que diu: «I, en aquest sentit...», etcètera.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta segona part ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 53 en contra i 28 abstencions.

Passem ara a votació les propostes de resolució presentades pel Grup Mixt.

Primerament, la proposta número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 1 ha estat aprovada per 100 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Passem ara a la proposta de resolució número 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 2 de la proposta ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ara a votar el punt 3, però hi ha una qüestió, que és que s'ha aprovat el text proposat pel PSUC, que deia el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat perquè el mapa sociolingüístic previst en l'article 27.2 de la Llei de Normalització Lingüística sigui elaborat amb la màxima urgència.» Entenem —em sembla que és el que havia dit la Mesa en el moment que examinava les propostes de resolució— que aquí, aprovat ja el text anterior, l'única cosa nova és que no es basi únicament sobre les dades insuficients del cens. *(El senyor Corral demana per parlar.)* El senyor Corral?

El Sr. CORRAL *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, hay dos cosas diferentes, no contradictorias, evidentemente, sino que los datos no se basen únicamente en los datos insuficientes del censo, y también la cuestión de los tres meses como plazo.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, aquest punt que planteja el senyor Corral sobre els tres mesos, evidentment, és un problema difícil de resoldre. És a dir, quan el punt aprovat diu «amb la màxima urgència», s'ha d'entendre que tres mesos és complint la màxima urgència?

(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President. El nostre Grup entén que, en el cas que s'hagués volgut aproximar el text de «màxima urgència» i «tres mesos», s'hauria hagut de fer en el termini de presentació d'esmenes. En aquests moments ja hi ha una resolució aprovada sobre exactament el mateix tema, excloent, evidentment, el de «les dades insuficients del cens», i, per tant, nosaltres entenem que el tema ha estat votat i que ha estat aprovat en una proposició anterior.

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, tres mesos podria ser una concreció de la màxima urgència, però jo entendria, en aquest cas, que és la interpretació que hi donen els autors del text, i la interpretació que hi donen els autors del text és... *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, si tinguéssim un Consell Executiu més complidor podria estar molt abans de tres mesos, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En fi, per tant jo crec que, realment, aquest punt no es pot passar a votació. En canvi, sí que es pot passar a votació —i s'integraria després en el text— la qüestió que el mapa sociolingüístic no es basi únicament sobre les dades insuficients del cens.

(El senyor Corral demana per parlar.)

Senyor Corral?

El Sr. CORRAL: Señor Presidente, simplemente una cuestión, en el supuesto caso de que no se pueda pasar a votar los «tres meses», yo lo que preguntaría es si, en todo caso, eso significa que estará antes de tres meses, por lo de «la máxima urgencia».

El Sr. PRESIDENT: En tot cas, això significa que el Grup que ha redactat la proposta que ha estat aprovada per unanimitat de la Cambra entén que aquesta màxima urgència implica una presentació del mapa abans de tres mesos. Això és l'única cosa que podem dir.

I passem, doncs, a votació... És a dir, nosaltres no aprovem res, simplement el Grup entén això. Això queda clar.

(El senyor Sánchez demana per parlar.)

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo penso que el que hem de votar és si el Consell Executiu i aquest Parlament no consideren que el que hem aprovat és que abans de tres mesos s'ha de plantejar aquest pla, si això no ho entén d'aquesta manera el Parlament, no el Grup que ha presentat la proposta, sinó el Parlament, i, per tant, el Consell Executiu, nosaltres plantejem la votació dels tres mesos.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, és evident que el Parlament ha aprovat un text, i que aleshores el Parlament no pot aprovar dos textos contradictoris. El sentit comú indica que, en aquest cas, quan s'ha declarat que el mapa estava en curs de realització, tres mesos no és màxima urgència, i, per tant, jo crec que, realment, no es pot votar una cosa que implicaria una contradicció de fet, encara que lingüísticament potser seria compatible, però implicaria una contradicció de fet amb el que ja ha estat aprovat pel Reglament. La reserva, l'havia de fer abans el senyor Corral, per exemple, votant en contra.

(El senyor Corral demana per parlar.)

Senyor Corral.

El Sr. CORRAL: No, previamente, señor Presidente, es que como no es un elemento contradictorio, en todo caso es un ele-

mento que, una vez aprobadas las resoluciones, la Mesa, cuando hace las refundiciones correspondientes, lo sitúa. Entonces, después de «la máxima urgencia», coma, es decir, en todo caso, no superior a tres meses. Es un elemento, digamos, de refundición como hace la Mesa en otros tipos de resoluciones.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Corral, si fessin això, voldria dir que els «tres mesos» estarien compresos en la màxima urgència, i no és això el que diu el text que ha estat aprovat. De manera que si el señor Corral insisteix suspendrem la sessió i la Mesa resoldrà.

El Sr. SÁNCHEZ: Hi insistim, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, molt bé. Doncs, aleshores suspenem la sessió per cinc minuts.

(La sessió se suspèn a un quart i dotze minuts de dues i es reprèn a dos quarts i tres minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, la Mesa ha comparat escrupolosament els dos textos i, notant que en el text aprovat es diu que el «mapa sociolingüístic sigui elaborat amb la màxima urgència» i en el text del projecte del Grup Mixt es diu que «en el termini de tres mesos presentin al Parlament un mapa sociolingüístic», ha considerat que hi havia compatibilitat entre les dues coses en el sentit que el Consell Executiu té el mandat d'elaborar-lo amb la màxima urgència, però encara que el tingui llest la setmana que ve podria esperar tres mesos a presentar-lo al Parlament si la proposta fos aprovada. Per tant, doncs, donem la raó als representants del Grup Mixt que han defensat que es passés a votació el seu text, i passem, doncs, a votació el punt 3 d'aquesta proposta de resolució, que, després, naturalment, seria integrada en el text aprovat en la forma indicada.

(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, per demanar votació separada dels dos conceptes que estan inclosos en aquesta proposta de resolució. És a dir, fins a la coma i a partir de la coma.

El Sr. PRESIDENT: Fins a «lingüístic de Catalunya».

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Exactament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, com que es tracta, en efecte, de dos conceptes, passarem a votació primerament les primeres ratlles, que diuen...

(El senyor Ribó demana per parlar.)

Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, s'entén que estem votant no un mapa sociolingüístic, sinó el mapa que ja és previst en la Llei de Normalització Lingüística.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí, perquè, evidentment, això ja estava votat. És a dir, en integrar-se l'única cosa que es faria seria afegir, després, «sigui elaborat amb la màxima urgència i presentat en el termini de tres mesos al Parlament».

Bé, doncs, votem «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que en el termini de tres mesos presenti al Parlament el mapa sociolingüístic de Catalunya», que, després, això seria, naturalment, adaptat de forma coherent al text aprovat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part ha estat aprovada per 68 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votació la darrera ratlla, que diu: «que no es basi únicament sobre les dades insuficients del cens».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest darrer punt, aquesta última part d'aquest punt, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt 4 de la proposta de resolució.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest punt ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Passem ara a votació el cinquè punt de la proposta de resolució amb l'esmena tècnica per la qual en lloc de «cinquè curs» ha de dir «tercer curs».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest punt, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest cinquè punt ha estat aprovat per 60 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el punt 6 de la proposta de resolució, amb l'esmena tècnica que ha indicat el senyor Viñals, és a dir, introduint l'adverbi «novament» després d'«insta»: «insta novament el Consell Executiu».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 6 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt 7.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 7, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt 7 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació les propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió. Primerament la proposta de resolució número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 1 de la proposta de resolució ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

El punt 2 considerem que està decaigut.

El punt 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 3, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 3 ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ara a votació el punt número 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt número 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt 4 ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ara a votació el punt 5.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 5, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 5 ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem a votació el punt 6.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 6, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt 6 ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President. El punt 7 té un petit error mecanogràfic que hem detectat en aquest moment. A la segona ratlla abans del final diu: «Entendre», i ha de dir «Estendre».

El Sr. PRESIDENT: Sí, ja ho havíem comprès, en el moment, això... D'acord.

Aleshores, passem a votació el punt 7 de la resolució.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin...

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, nosaltres demanaríem...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. RIBÓ: ...que es pogués votar a part, en la primera línia, «la continuïtat»; són dos conceptes diferents, el de continuar una política o el que és l'increment d'aquesta política.

El Sr. PRESIDENT: «Continuï...» *(Pausa.)*

(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President. Jo voldria remarcar que la paraula «incrementar» implica l'existència del quelcom sobre la qual cosa s'incrementa; si no, diria «iniciï», «creï», o qualsevol altre concepte d'aquest tenor.

El Sr. PRESIDENT: Sí... Jo crec que, en efecte, «incrementar» implica que hi ha alguna cosa; per tant, és evident que el fet que es digui «continuí» no altera el concepte.

El Sr. RIBÓ: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació el punt 7.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 7, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 7 de la resolució ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Passem ara a votació les propostes de resolució del Grup Socialista.

Comencem pel punt 1.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt 1 de la proposta socialista, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 53 en contra i 12 abstencions.

Passem ara a votació el punt 2 de la proposta, amb l'esmena que ha estat acceptada pel senyor González, consistent a suprimir la paraula «lingüística».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 2 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt 3 de la proposta. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, entenc que aquesta cau dins el mateix àmbit de les del mapa lingüístic...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà, és evident que un mapa no esgotarà mai la informació que es pot tenir sobre un tema determinat.

Passem, doncs, a votació el punt 3 de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt 3 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem a votació el punt 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin... *(El senyor Subirà i Claus i el senyor Armet demanen per parlar.)* Senyor Subirà... o, senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Sí. Nosaltres demanaríem un canvi. On diu «un mes», que fossin «dos mesos», si no hi hagués cap inconvenient en cap Grup de la Cambra. Ho dic perquè ha estat impossible una esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, realment, en aquest cas, la Mesa no pot acceptar el canvi, si no és que hi ha la conformitat de tots els Grups de la Cambra.

El Sr. ARMET: Demanem la conformitat de tots els Grups.

(Llarga pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Bé. Senyores i senyors Diputats, la Mesa s'excusa d'aquesta interrupció que ha estat a causa que això planteja un problema reglamentari. És evident que, d'acord amb les normes supletòries establertes per la Mesa fins ara respecte a aquests debats, no seria possible accedir a la demanda del senyor Armet. Però, com que és un tema que no és previst en el Reglament, la Mesa acaba d'acordar una norma supletòria nova, que intenta recollir, per a aquest tipus de debats, per a les resolucions consecutives a aquest tipus de debats, l'esperit de l'article 101 del Reglament, que fa referència a les esmenes de transacció. I, aleshores, en aquest sentit, la Mesa interpreta que sempre que hi hagi acord de tots els Grups parlamentaris perquè pugui ser admesa a tràmit, es poden admetre a tràmit esmenes que —en el Ple, en el moment de la votació— comportin una transacció entre un text i una possibilitat de capteniment en el moment de la votació pels altres Grups parlamentaris *(Remor de veus.)* No sé si

m'he explicat exactament, però suposo que vostès n'hauran comprès el sentit. *(Rialles.)*

De manera que admetem, doncs, l'esmena, si cap Grup parlamentari no hi té objecció; admetem que es passi a votació el text tal com proposa el senyor Armet, dient «dos mesos» per comptes d'«un mes», però en virtut d'una norma supletòria que acaba de ser aprovada ara mateix per la Mesa.

(El senyor Besa demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Besa? *(Remor de veus.)*

El Sr. BESA *(de l'escó estant)*: Per acabar d'aclarir el concepte aquest nou, que la Presidència ens acaba d'anunciar... És a dir, serà... Aquest tràmit nou exclou el consens previ de tots els Grups perquè les noves transaccions d'un Grup sobre les seves esmenes siguin admeses a tràmit o no l'exclou?

El Sr. PRESIDENT: És a dir, no, no, no! Si hi ha algun Grup que no hi està d'acord, no s'admet a tràmit. Ha de ser que tots els Grups hi estiguin d'acord.

El Sr. BESA: A mi em sembla que era aquest el sentit correcte de la interpretació, i celebro que s'hagi aclarit amb aquesta solemnitat. *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT: És evident, també, perquè com que es passen a votació propostes que han estat presentades per algú, l'esmena ha de ser presentada pels proposants; no la pot presentar un altre. És a dir, amb totes aquestes restriccions, doncs, i d'acord amb aquesta norma supletòria acabada d'aprovar, passem a votació el text tal com ha indicat el senyor Armet.

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Sí, moltes gràcies, senyor President. Primera observació: accepto la decisió de la Mesa, estic d'acord amb l'acceptació inicial. Això no obstant, em permeto de discrepar tècnicament de la resolució, perquè entenc que no es pot equiparar a una esmena transaccional.

Per definició, una esmena transaccional intenta apropar un text amb una altra esmena i ajuntar o apropar, més ben dit, el text amb l'esmena. Crec, senyor President, amb tots els respectes a la Mesa, que aquest no és el cas. Crec que es pot buscar una altra interpretació i deixo a la saviesa de la Mesa que la sàpiga trobar; l'accepto, evidentment, en aquesta ocasió, però jo pregaria que es busqués una interpretació o una sortida més reglamentària, car crec que aquesta no ho és prou.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyor Capdevila, de tota manera, li agraïm molt el seu suggeriment. Voldríem dir, amb tot, que, en realitat, és una suplència del Reglament; no ens referim a cap article anterior, i, quan parlàvem de transacció, cal tenir en compte que estem en el cas de les propostes de resolució, a les quals no s'ha pogut presentar esmenes; per tant, no hi pot haver transacció entre esmenes, però el que jo volia indicar, i segurament no m'he explicat gaire bé, és que hi pot haver transacció entre un text i la posició que altres Grups poden tenir sobre aquest text. És en aquest sentit, només, que parlàvem de transacció, i, recollint el que acaba d'indicar el senyor Capdevila, doncs, ja, en la redacció definitiva de la norma supletòria, deixarem ben clar que es tracta d'això, que no hi pugui haver cap mala interpretació respecte a transacció entre esmenes.

Bé, passem, doncs, a votació el punt número 4, dient, en co-

mptes de «termini d'un mes», «termini de dos mesos».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt número 4 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el darrer punt de la proposta de resolució socialista. *(El senyor Subirà demana per parlar.)* El senyor Subirà...

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, per demanar votació separada de l'última frase després de l'i), que diu «i que no es corresponen amb els actuals Serveis Municipals de Català». Entenem que la primera part de la proposta explica un fet determinat i que la segona part, en tot cas, el que fa és valorar-lo. Nosaltres creiem que aquestes dues coses són votables separatament. *(El senyor Armet demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyor Armet.

El Sr. ARMET: Nosaltres creiem que no són dues coses independents, sinó que, precisament, com a conseqüència del debat, va quedar molt clar que hi havia de part del Consell Executiu la identificació dels Serveis Municipals de català amb la que convenia desenvolupar segons l'article 26 de la Llei de Normalització. Aquesta confusió va ser, precisament, posada en relleu i, aquí, el que es demana és, lògicament, el desenvolupament d'aquest article 26, que no correspon amb els actuals Serveis Municipals de Català, com ens va dir. Per tant, aquesta és la coherència, diguem-ne, de la Moció.

El Sr. PRESIDENT: Sí. Jo crec, senyor Subirà, que, en efecte, la proposta de resolució parla d'un pla d'actuació per a uns centres determinats, que són els que no es corresponen amb els actuals Serveis Municipals de Català. Pels altres no hi ha cap..., no s'insta el Consell Executiu a presentar cap pla. S'insta a presentar un pla, únicament, per a aquests que no es corresponen i per cap altre. Per tant, em sembla que realment no es pot demanar votació separada, perquè canviaria el sentit de la proposta.

Bé, passem, doncs, a votació el text de la proposta de la resolució tal com ha estat presentat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 5 de la proposta de resolució ha estat aprovat per 60 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a les propostes de resolució del Grup d'Esquerra Republicana.

Aquí hi ha set punts i un paràgraf inicial. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, per demanar votació separada, almenys per part nostra, referent al paràgraf inicial no numerat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Comencem, doncs, per votar el paràgraf inicial no numerat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest paràgraf inicial ha estat aprovat per 60 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació.... No hi ha inconvenient, ningú no té inconvenient que es votin conjuntament tots els punts següents? No? Doncs, passem..., (*El senyor Ribó demana per parlar.*) El senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant.*): Sí. Nosaltres només demanàrem, si de cas, que es votin tots els punts següents, però que es votés a part, si el Grup d'Esquerra Republicana la manté, l'expressió «al punt 4 o gairebé tots.»

El Sr. PRESIDENT: És que el Grup d'Esquerra Republicana vol mantenir aquesta expressió «o gairebé tots»? Sí? Bé, doncs, aleshores, votàrem... (*El senyor Viñals demana per parlar.*) Senyor Viñals.

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant.*): Sí, senyor President. Gràcies. Jo crec que cal entendre que el punt tercer està decaigut en funció de la resolució número set del Grup Mixt per tal com es diu exactament el mateix dintre de l'article que s'esmenta —que, en aquest cas, no és article, és la Disposició Addicional única. Per tant, el que hem votat allà instant que el Consell Executiu activi el que diu la Disposició Addicional Única és, exactament, el que diu aquest punt tercer completat, a més, amb altres coses. Així és que la Disposició Addicional diu: «la Generalitat ha de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús del català a l'Administració perifèrica de l'Estat, etcètera, etcètera, etcètera». (*El senyor Casanovas demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS (*de l'escó estant.*): Sí. Senyor President, tornant, reflexionant amb el que m'havia preguntat abans, potser he contestat amb una mica de rapidesa i, llegit el text, retiràrem això de «o gairebé tots».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Respecte a l'observació del senyor Viñals, és que el senyor Casanovas està d'acord que la resolució set del Grup Mixt comprèn el punt número tres? (*Pausa*) Mentrestant, el senyor Panisello vol fer una observació.

El Sr. PANISELLO (*de l'escó estant.*): Sí. Senyor President, nosaltres també voldríem demanar votació separada del primer punt; per tant, potser, si la Mesa ho creu adient, seria millor votar-los i, més funcional, votar-los separatament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Tots ells o només el primer?

El Sr. PANISELLO: Nosaltres només demanàrem votació pel primer.

El Sr. PRESIDENT: Pel primer. Molt bé.

El Sr. CASANOVAS (*de l'escó estant.*): President. No, nosaltres creiem que determina més les coses al nostre punt.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Bé, aleshores votàrem separatament per començar. (*El senyor Viñals demana per parlar.*) Senyor Viñals?

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant.*): Senyor President, discrepo de l'observació del Diputat senyor Casanovas. Crec que la Llei és més determinant que no pas el punt i, en tot cas, demano que sigui la Mesa la que decideixi...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Viñals, aquesta és una qüestió que es farà si és realment com vostè diu i les dues coses són equivalents, en el moment de redactar una redacció coherent, aleshores es veurà i, si realment és diferent, doncs, aleshores

és normal que es voti diferent. És a dir, en altres casos, hem seguit aquesta norma que, en cas de dubte, es vota i després es veu si realment és o no idèntic i, aleshores, la Junta de Portaveus —en últim terme— decideix sobre el text definitiu establert.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, conec perfectament aquesta mecànica, l'únic que a mi em semblava és que és absolutament evident el fet que ja ha estat votat aquest tema. Ara bé, si és aquesta la decisió de la Mesa, com que ja altres punts també han decaigut en aquest debat, per això ho he demanat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores passem a votació, primerament, el punt primer, d'acord amb el que ha indicat el senyor Panisello.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt primer. (*Pausa.*) Hi ha alguna observació encara?

Doncs, passem a votació el punt primer.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt primer ha estat aprovat per 110 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem ara a votació, si els sembla, els punts segon, quart, cinquè, sisè i setè, sobre els quals no s'ha manifestat cap desig ni cap observació; en el punt quart amb la supressió de les paraules «o gairebé tots», d'acord amb el que ha indicat el senyor Casanovas.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests punts, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els punts segon, quart, cinquè, sisè i setè han estat aprovats per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el punt tercer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt tercer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt tercer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació la proposta de resolució del Grup Centrista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta de resolució presentada pel Grup de Centristes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Senyores i senyors Diputats... Senyor Armet, el senyor Clotas, no?

Bé. I ara ve l'explicació de vot però és un quart de tres. Potser convindria deixar-la per a aquesta tarda. Aleshores, com que tenim un llarg ordre del dia, encara, davant nostre, jo demanaria a les senyores i als senyors Diputats que fossin ben puntuals a dos quarts de cinc, hora en què reprendríem la sessió. Dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

Se suspèn la sessió.

(*És un quart de tres de la tarda.*)

La sessió es reprèn quan manca un minut per a tres quarts de cinc de la tarda. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tota la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Bayona.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, M. H. Sr. Jordi Pujol, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Continuem amb el primer punt de l'ordre del dia, i, acabades les votacions, passem ara a les explicacions de vot. Els Grups parlamentaris desitgen explicar el seu vot? (Pausa.) Ningú no aixeca la mà? El senyor Casanovas, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, continuant el tema d'aquest matí, no reprendré el començament perquè vull ser prudent i no vull sobrepassar el temps que em permet el Reglament, però sí que voldria explicar alguna de les nostres votacions, com és, per exemple, l'abstenció que hem tingut amb la declaració de principis que ha presentat aquí el Partit dels Comunistes de Catalunya. Nosaltres ens hem abtingut —estava aquí quan ho he interromput—, dient que trobem redundant haver de fer, a cada moment, afirmacions de la unitat de Catalunya. Em sembla que això s'ha de guardar per als moments solemnes, però això encara hauria estat una qüestió menor; el que no podem fer, de cap manera, és admetre això que són catalans tots els que viuen i treballen a Catalunya, i això no ho dic pels súbdits de l'Estat espanyol, sinó que resulta que a Catalunya hi ha molta gent que no és súbdita de l'Estat espanyol; hi ha gent de tota mena de nacionalitats que viuen i treballen a Catalunya, i és incongruent, des d'aquest Parlament, voler donar la doble nacionalitat a tota una sèrie de senyors que no tenen perquè tenir-la ni nosaltres competències per a donar-la. O sigui que, en aquest aspecte, és per això que ens hem abtingut en aquesta resolució.

Aclarit això, potser també valdria la pena d'aclarir l'abstenció que nosaltres hem fet en el primer punt de les resolucions presentades pel Grup Socialista de la Cambra. Nosaltres ens hem abtingut, no perquè creguem que sigui dolent el que es diu aquí, sinó que creiem que la nostra resolució —que s'assembla molt a aquesta—, la introducció de la nostra resolució, era millor i més contundent, i, per tant, no podíem votar totes dues coses alhora; llavors hem preferit de votar la nostra, que no pas votar aquesta, i és per aquesta raó que ens hem abtingut. Si nosaltres no haguéssim presentat la nostra, amb molt de gust hauríem votat aquesta.

Aclarit això, em sembla que la resta és superflu que ho defensí, perquè tot és congruent amb el que s'ha dit aquí aquests dies, i dono per explicat el nostre vot en tota la resta de proposicions de resolució.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

El Diputat senyor Xavier Folch, en nom del Grup del PSU.

El Sr. FOLCH: Senyor President, senyores i senyors Diputats, si no ho recordo malament, en cap debat —fins ara— el Govern no havia perdut tantes resolucions com en aquest, i això vol dir, al nostre entendre, que la majoria del Parlament, és a dir, el Parlament de Catalunya, fa una valoració crítica de

la política de normalització lingüística en el sentit que la considera insuficient.

Com que abans, en la meua intervenció, ja m'he referit a alguns vots que anàvem a fer, ara em limitaré a dir, en primer lloc, que lamentem que el Grup Socialista no hagi votat a favor de les propostes de resolució que implicaven la petició d'un compromís per al Govern central: ha estat el cas de la segona part de la nostra resolució cinquena, sobre les quotes d'emissió radiofòniques, i de la segona del Grup Mixt, que alludia a les insuficiències pressupostàries que es reflecteixen en els Pressupostos de la Generalitat i de l'Estat.

Em vull referir també a les resolucions de Convergència i Unió, que han estat redactades amb prou habilitat perquè sigui molt difícil d'oposar-s'hi, i les hem votades afirmativament. No deixa de ser sorprenent, però, que el partit que dona suport al Govern i que, per tant, pot fer que el Govern actuï en un sentit determinat, ens proposi que el Parlament insti el Govern perquè faci tal cosa o tal altra.

Algunes de les propostes són òbvies, tan òbvies que semblen inútils excepte que, en certa mesura, expressen, sense voler-ho els seus autors, la incapacitat i les insuficiències del Govern. Per exemple, la resolució cinquena, que ara ja és una resolució del Parlament de Catalunya, i que diu: «Instar el Consell Executiu perquè proporcioni als centres els materials pedagògics i didàctics per a l'ensenyament del català i en català.»; o la resolució sisena, que diu: «Instar el Consell Executiu perquè estímul la publicació de llibres de text en català, etcètera.» Aquestes resolucions volen dir que, fins ara, el Consell Executiu no havia fet res en dos camps ben importants del món de l'ensenyament. Nosaltres mateixos no ho hauríem expressat tan radicalment com ho ha fet el Grup de Convergència i Unió.

I, finalment, em referiré a la primera resolució que presentava el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a la qual proposàvem que el Parlament instés el Consell Executiu en la creació d'un organisme interdepartamental dependent de Presidència... En fi, no m'estenc perquè vostès recordaran la meua intervenció anterior.

Nosaltres hauríem acceptat, si el Reglament ho hagués permès, l'esmena que ens ha suggerit, de viva veu, el representant del Grup d'Esquerra Republicana, i que consistia a passar la Direcció General de Política Lingüística sota el Departament de Presidència, de manera que es responsabilitzés de la coordinació de tots els aspectes de la política de normalització lingüística. Ho hauríem acceptat perquè el nom no fa la cosa, i nosaltres volem la cosa, independentment del nom que tingui.

I per això anuncio des d'ara que presentarem de manera immediata una proposició no de llei perquè la Direcció General de Política Lingüística passi a dependre de Presidència, de manera que tingui autoritat damunt tots els Departaments del Govern i es responsabilitzi de la coordinació de tots els aspectes de la política de normalització lingüística.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El Diputat senyor Panisello, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PANISELLO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument només per a deixar testimoni que la nostra votació ha estat coherent amb l'exposició que es va fer en el dia d'ahir durant el debat i amb la presentació de la proposició de resolució del Grup Centrista. Només fer un aclariment,

que, nosaltres, al punt primer de les proposicions d'Esquerra Republicana ens hem abstès, perquè anteriorment, en la seqüència de votacions, havíem votat afirmativament una proposta del Grup Mixt —i fem esment d'això perquè ho tingui en compte la Mesa, en refondre el text— perquè entenem que, d'alguna manera, hi ha alguna contraposició amb les idees d'ambdós punts. Per tant, ens hem abstès en aquest punt d'Esquerra Republicana per aquest motiu.

Només vull dir-los que nosaltres, a la fi d'aquest debat, pensem que les diferències, les discrepàncies que s'han pogut establir en aquesta Cambra ens semblen, a la fi, superficials, ens semblen no de fons, ens sembla que, realment, el que hi ha són merament discrepàncies en alguns aspectes de forma, i és evident que cadascun dels Grups tindria una forma diferent de fer les coses.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? La senyora Marta Mata, en nom del Grup Socialista.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, em sembla que en aquest debat en el qual s'ha parlat tant, no sols de fets i de xifres, sinó d'actituds, cal parlar de les actituds que donen sentit al nostre vot. Hi ha una actitud de crítica, certament, i voldria remarcar que no pas una crítica de detalls —com algú ha volgut dir i entendre—, sinó una crítica global i molt profunda. Voldria que això quedés clar; que no perquè jo tingui una veu acostumada a la suavitat pròpia del mestre de minyons, i encara de minyons petits —i amb molt d'honor—, la crítica del meu Grup, que manifesto aquí, avui com ahir, és una crítica suau; al contrari, i així ho repeteixo, és una actitud de crítica global i molt profunda, i hem manifestat constatant que la política de normalització del Consell Executiu ha estat insuficient, en general, dispersa, sectorialitzada, sense planificació ni coordinació, una política mancada d'impuls.

I, he de remarcar també que hem hagut de presentar, o votar o no votar, algunes resolucions amb un sentiment de vergonya, vergonya pròpia com a ciutadans que hem vist escolar-se quatre anys ben poc útils per a la normalització lingüística, i vergonya aliena com a oposició que som d'un Govern.

Vergonya, perquè és vergonyós que el mateix informe del Consell Executiu hagi hagut de parlar de la pròpia incapacitat —i llegeixo el paràgraf que ho confessa, en el context d'aquest mateix debat—; en el document de Direcció General de Política Lingüística, en l'apartat d'atenció a queixes de ciutadans sobre mancances o injustícies en matèria d'ús lingüístic, es diu, textualment: «Ens dol molt de no poder atendre aquests ciutadans en la mesura de llurs necessitats». Però, d'altra banda, aquest fet ens reforça en el nostre convenciment que l'actuació de la Generalitat en política lingüística no peca de cap manera per excés de zel en favor del català, sinó, en tot cas, per manca de capacitat d'impulsar la normalització al ritme que el país necessita i el poble demana.

I encara, aquesta vergonya arriba al seu punt màxim quan llegim la primera proposició del Grup de Convergència i Unió, quan és el mateix Grup del Govern el que demana que se li voti que no, que ell no ha fet divisió ciutadana en la seva política de normalització lingüística, i que sí, que encara cal instar el mateix Govern, per tal que la línia d'actuació en aquest terreny sigui un element més de promoció de la convi-

vència. No hem pogut fer altra cosa que abstenir-nos en aquesta i en totes les instàncies que el Grup del Govern ha fet al mateix Govern; els altres Grups sabran per què han votat.

Que el Grup parlamentari de Convergència i Unió faci esmenes als projectes del mateix Govern és, certament, una bona praxi parlamentària; que insti el mateix Govern a fer quelcom de nou, també; però que l'insti a fer allò que ja havia d'haver fet, ens sembla lamentable; que l'arrangin, certament, ells mateixos, Grup de Convergència i Govern de Convergència, però no aquí al Parlament. Que tots els altres Grups —i no només el nostre— hem hagut d'instar el Govern per tot el que no ha fet; donar exemple de normalització lingüística a la mateixa Administració de la Generalitat, fer o acabar d'una vegada el mapa lingüístic.

Nosaltres —vostès ja ho han vist—, a aquesta alçada tenim una actitud d'escepticisme tal que ja no demanem el mapa, sinó les dades que tinguin, com les tinguin, però directament i no a través d'un diari. Hem votat afirmativament la revisió de la normativa vigent, el desplegament reglamentari, totes les propostes de correcta distribució de mestres, l'alternativa a l'obsolet Servei d'Ensenyament del Català, de la Conselleria d'Ensenyament; més presència als mitjans de comunicació social i hem demanat, concretament, un pla de creació dels centres previstos en l'article 26 i als quals donem gran importància.

I, naturalment, creiem i hem votat que no sols cal emprar els mitjans indicats en la Llei, sinó els indirectes i no indicats allí. Ahir mateix proposàvem l'oferiment de cursos de català a totes les publicacions periòdiques, a les emissores radiofòniques i a televisió espanyola i catalana. Hem dit que sí, en definitiva, a una normalització lingüística que sigui eficaç, que contribueixi a la unitat i a la igualtat dels ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, en nom del Grup de Convergència i Unió, el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a explicació de vot en la votació de les resolucions que s'han presentat al debat de normalització lingüística a Catalunya. Nosaltres entenem com a molt positiu aquest debat i les resolucions aprovades. Això, ho entenem des de l'angle de Catalunya. Pensem que la força de la ciutadania —que és la força d'aquest Parlament— ha d'ajudar aquest gran repte que és per a Catalunya la normalització lingüística, i no només unes determinades institucions, sinó totes les institucions catalanes, la Generalitat, els ajuntaments, les Diputacions i, sobretot, el Consell Executiu.

Pensem que tindran, d'aquesta manera, el suport que els cal. Pensem que ha estat positiu per al Govern i per als Grups parlamentaris que han donat suport al Govern, perquè la veritat és —i almenys aquí no hem sentit una cosa diferent— que no s'ha fet absolutament cap objecció a cap cosa feta pel Govern durant el programa de normalització, i, en general, pel que hi fa referència, tot plegat és la necessitat o el desig d'una acceleració d'aquest procés.

Trenta-dues votacions han estat favorables al Govern, cinc votacions no les hem guanyades, una per error nostre —havíem de votar a favor i no l'hem votada. Això és així, és un error nostre.

El procés de normalització normalment és unificador. Jo ja

sé que aquesta normalització s'ha vist atacada, i molt fortament i molt insidiosament, per «manifestos» una temporada enrera, «manifestos» que signaven persones vinculades a certs partits polítics, s'ha vist atacada per la premsa en general de fora de Catalunya, i s'ha vist atacada per tot el que vostès ja saben i que no cal que jo aquí exposi, però de què jo deixo constància. Doncs bé, malgrat això, jo els puc assegurar que la pràctica ens diu que aquest procés de normalització és un procés unificador. Mirin, quan vam començar la ponència de normalització lingüística hi havia unes posicions completament enconrades, totalment. Quan va acabar aquesta ponència hi havia unanimitat, una unanimitat que aquí ha estat subscripta per tots els Grups i a la qual ningú no posa cap mena d'objecció i que tothom lloa, vol dir que no vam ser nosaltres els qui érem unes persones especials i que tinguéssim ganes d'unitat, no, no, era un tema de què estàvem tractant, aquest tema ens va portar a la necessitat de tenir una convivència en el si de la ponència, i aquest és un dels moments importants d'aquest procés de normalització lingüística. S'està demostrant que l'acció de la Direcció General de Política Lingüística, enfront dels ajuntaments, amb els quals moltes vegades nosaltres tenim discrepàncies polítiques, i molt bé que hi siguin, perquè, en la part de l'Estat democràtic que nosaltres governem és molt bo que això hi sigui i que, a més a més, hi sapiguem jugar, quan es tracta de qüestions relatives a la normalització lingüística, les espases s'abaixen i la manera d'enfocar les qüestions és completament diferent.

Això s'hauria demostrat en aquest Parlament si la votació de la primera resolució de Convergència i Unió, una resolució que diu: «El Parlament de Catalunya constata que la política de normalització lingüística duta a terme pel Consell Executiu no ha estat un element de divisió ciutadana» —i, certament, no ho ha estat— i l'insta perquè la línia d'actuació en aquest terreny sigui un element més de la promoció de la convivència a Catalunya, si això hagués estat votat unànimement també podríem dir que en el si d'aquest Parlament aquesta generació de convivència s'havia produït. Passa que, majoritàriament, la votació elimina per sempre més qualsevol velleïtat, qualsevol temptació imprudentment electoralista, qualsevol mala intenció en relació amb la divisió de Catalunya en dos bàndols. Les nostres discrepàncies, les d'un país democràtic, s'esvaeixen en aquest punt d'unanimitat majoritària de la votació. Hi ha unes qüestions molt concretes que jo voldria esmentar en relació amb algunes de les resolucions.

Per exemple, la resolució cinquena del PSUC, que nosaltres no hem pogut votar en la seva darrera part, perquè parlava de marcar quotes d'emissió radiofònica. Bé, aquest és un problema de què nosaltres haurem de saber tractar, però no per aquesta via de la marcació de quotes radiofòniques ni per l'obligació que es facin unes coses en les quals nosaltres no tenim absolutament cap dret. Evidentment, nosaltres hem d'intentar, com més millor, la normalització del català a les emissores, però no hi arribarem d'aquesta manera, car, a més a més, no hi hauria obligatorietat que fossin complertes.

Sobre el primer punt de la resolució del Partit dels Comunistes de Catalunya, voldria fer una observació que podria haver semblat, de portes enfora, que aquí hi havia una visió diferent del concepte de català.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, han passat ja alguns

minuts del seu temps.

El Sr. COLOMINES: Un parell de minuts?

El Sr. PRESIDENT: Això és demanar molt.

El Sr. COLOMINES: Un minut.

El Sr. PRESIDENT: Un minut.

El Sr. COLOMINES: Bé, cada ciutadà pot considerar-se o no una cosa, però un Govern, una institució, el govern institucional d'un país ha de considerar els seus ciutadans d'una manera determinada, i tots els ciutadans de Catalunya han de ser considerats —els qui viuen i els qui treballen a Catalunya— com a catalans. I aquesta és la posició, i ja està. I, per tant, tota la resta, els afegitons que s'hi puguin fer són d'incumbència de les persones que ho volen o no ho volen ser, però el Govern té l'obligació de ser-ho per a tots.

Hi ha algunes altres qüestions —me les he de saltar. Només els voldria dir que la vergonya que ha sentit la senyora Marta Mata enfront —i fonamentada per alguns raonaments seriosos que nosaltres hem fet, i que, en aquest moment, per exemple, hem dit que nosaltres ens havíem equivocat en una votació, doncs ens hem equivocat i ho diem, i, si hem dit en un altre moment que tenim dificultats per a fer allò o allò, és una cosa que, a nosaltres, no ens avergonyeix. En canvi el fet que s'hagi hagut d'abstenir en totes les resolucions de Convergència i Unió per a amagar i per a no haver de dir que s'abstenien en la primera, això sí que a mi, a mi, personalment —a vostès no—, però a mi, em causa vergonya.

Penso que amb aquest debat i amb aquesta resolució nosaltres avançarem. Demanariem, però, a tots els Grups, i, sobretot, als que tenen influència determinant a l'Estat, que ens ajudin a fer comprendre el sentit de la nostra inquietud, que estiguin atents i sintonitzin amb la manera de sentir unànime de Catalunya i que, sobretot —sense posar pals a les rodes—, ens ajudin que aquest procés de normalització sigui el més ràpid possible.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

Bé, havent acabat, doncs, amb les explicacions de vot (*pausa*), passem al següent punt de l'ordre del dia... (*El senyor Viñals demana per parlar.*) Senyor Viñals, és que desitja explicar el vot?

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant*): No, senyor President; per això, he esperat que el senyor President parlés del segon punt de l'ordre del dia. En aquest moment lliuraré a la Mesa del Parlament un escrit signat per quatre dels sis Grups d'aquesta Cambra, en el qual, davant de l'extrema importància que té per a Catalunya el desenvolupament, el seguiment i la reforma de l'Estatut, es fa un esforç per la unitat de tots els catalans. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Viñals ha donat a la Mesa un text que, primerament, significaria una modificació de l'ordre del dia, i, per tant, hauria de ser tractat com una modificació de l'ordre del dia, però, a més a més, implicaria, al meu entendre —i la Mesa es pot reunir per veure si aquesta opinió és la bona—, una reforma del Reglament, i, per tant, hauria de ser tractat per la via de reforma del Reglament. De manera que no crec que es pugui donar tràmit a aquest document. Els membres de la Mesa estan llegint-lo per poder donar-hi el seu parer. (*Pausa.*) De manera que, com que això pot demanar un cert temps, proposo que suspenguem la sessió per un temps que

espero que no anirà més enllà d'un quart d'hora, és a dir que continuarem a dos quarts de sis.

Evidentment, aquestes suspensions determinaran que, per a acabar amb l'ordre del dia, haurem de continuar demà a la tarda.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a les cinc i onze minuts de la tarda i es reprèn a un quart i dotze minuts de set.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors Diputats, la Mesa, per majoria, ha acordat que, d'acord amb el Reglament no podia prendre en consideració la proposta que li havia estat lliurada en el curs de la sessió; de manera que continuem l'ordre del dia i els senyors Diputats i els Grups parlamentaris ja saben que hi ha procediments perfectament reglamentaris que permetrien d'alterar l'ordre del dia, de deixar aquesta qüestió per a un altre moment; però, si no s'utilitzen, doncs, continuarem l'ordre del dia, que és... *(El senyor Armet demana per parlar.)* El senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET: Sí, President, una consideració d'ordre. La petició que han fet quatre Grups parlamentaris s'ha fonamentat en l'article 61.4, en el qual es demana una Comissió, i aquest article 61.4 diu que «l'ordre del dia del Ple podrà ser alterat quan aquest així ho acordarà, a proposta del President o a petició de dos Grups parlamentaris o d'una cinquena part dels membres de la Cambra.» Des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que la Mesa no és l'òrgan pertinent per a decidir o no decidir la inclusió en l'ordre del dia, sinó que és una iniciativa de quatre Grups parlamentaris; compleix, per tant, el tràmit previst.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Armet, el que ha acordat la Mesa és no donar tràmit al document en el sentit que es tractava d'incloure aquest punt en l'ordre del dia i passar a discussió i votació un determinat text. Ara, és evident que, si hi ha una proposta, d'acord amb l'article 61.4, d'alterar l'ordre del dia en el sentit de suprimir algun dels seus punts —cosa que es pot fer per majoria simple— o d'introduir algun punt —també es pot fer per majoria simple si ha complert els requisits reglamentaris, i, per majoria absoluta, si no ha complert els requisits parlamentaris. Aleshores, a això la Mesa, evidentment, no s'hi pot pas oposar, però ha de ser alguna qüestió que sigui reglamentàriament susceptible de ser admesa a tràmit, i és aquest el sentit real.

De manera que, si hi ha alguna proposta d'alteració de l'ordre del dia, en el sentit de suprimir uns punts determinats, per exemple, no hi ha cap inconvenient que aquesta proposta sigui presa en consideració —ho ha de ser obligatòriament— i, aleshores, s'alteri l'ordre del dia en el sentit indicat.

Ara, el que ha fet la Mesa és no admetre la tramitació d'aquest document pel fet d'entendre que no seguia una via reglamentària i, per tant, proposava una via no reglamentària, i per tant, aleshores, no admesa a tràmit, continuem amb l'ordre del dia, si no és que hi hagi una proposta de modificar-lo.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, si he entès bé les seves paraules, la Mesa ha utilitzat l'article 26.1 cinquè per a decidir sobre la no tramitació d'aquest escrit.

El Sr. PRESIDENT: Sí, exactament, això mateix.

El Sr. RIBÓ: Aleshores, d'acord amb l'article 26.2, discrepem d'aquest acord i demanem que la Mesa faci una motivació per escrit d'aquest.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, d'acord. Doncs, aleshores, en aquest cas, ja que es demana una motivació per escrit, els senyors i les senyores Diputats consideraran que és normal que suspenguem la sessió fins demà.

De manera que reprendrem la sessió demà al matí. Bé, són dos quarts de set, senyor Ribó. Vostè ens demana una resolució motivada; l'assumpte és prou complex perquè s'hagi de motivar; aleshores, si vostès volen esperar a veure si la Mesa acaba abans, no hi ha cap inconvenient, però ara els demano una suspensió relativament llarga. Fixin-se vostès... *(Pausa.)* Si, realment, els termes de la motivació escrita poden ser obtinguts ràpidament, millor, i, si no són obtinguts ràpidament, miri... Molt bé.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, proposem que s'estableixi un marge prudencial, i, si en aquest marge prudencial, hi ha hagut un acord de la Mesa, es podrà reprendre el Ple.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, posem, per exemple..., ara són dos quarts de set... Preveiem que la sessió pot reprendre —siguem optimistes— d'aquí a mitja hora, i, si, realment, a dos quarts de vuit no haguéssim acabat, aleshores la reprendríem simplement per dir que la suspenem fins a demà, perquè, és clar, no la podem suspendre ara fins a una hora indeterminada.

De manera que preveiem, en principi, que d'aquí a mitja hora podrem reprendre la sessió.

Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts i dos minuts de set de la tarda.)

(Es reprèn la sessió a dos quarts i catorze minuts de vuit del vespre.)

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, es reprèn la sessió. La Mesa, d'acord amb l'article 26.2 del Reglament, tenint en compte la requesta d'un Grup parlamentari, ha reconsiderat la seva decisió anterior, l'ha mantinguda i ha expressat per escrit les motivacions de la seva decisió. De manera que la primera proposta que havia estat presentada davant de la Mesa queda, doncs, rebutjada.

Ara s'ha presentat un nou text, signat també per quatre Grups parlamentaris. Com que aquest nou text planteja la qüestió sota un altre angle, la Mesa decideix reexaminar la qüestió i, per tenir el temps necessari per a fer-ho amb la profunditat necessària, doncs, hem acordat de suspendre la sessió fins demà al matí a dos quarts d'onze.

Se suspèn la sessió

(La sessió se suspèn a tres quarts de vuit del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3